

Sygn. akt VP 237/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy / Okręgowy w Rybniku V Wydział

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie

Ławnicy:

Protokolant: starszy protokolant sądowy Izabela Niedobecka-Kępa

przy udziale ./.

po rozpoznaniu 10 kwietnia 2019 roku w Rybniku

sprawy z powództwa E. B., M. B., Z. B., B. C., J. J., R. M., W. M., J. R.,

M. S.

przeciwko Przedsiębiorstwu Usługowo-Handlowo- (...) Sp. z o.o. w W.

o odprawę pieniężną

1. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki E. B. kwotę 3.700 zł (trzy tysiące siedemset złotych) tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 marca 2018 roku,
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki E. B. kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. wyrokowi w pkt. 1 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
4. odstępuje od obciążania strony pozwanej kosztami sądowymi,
5. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki M. B. kwotę 3.700 zł (trzy tysiące siedemset złotych) tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 marca 2018 roku,
6. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki M. B. kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
7. wyrokowi w pkt. 5 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
8. odstępuje od obciążania strony pozwanej kosztami sądowymi,

9. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki Z. B. kwotę 6.990 zł (sześć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt złotych) tytułem odpłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 lutego 2018 roku,
10. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki Z. B. kwotę 1.350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
11. wyrokowi w pkt. 9 co do kwoty 2.330 zł (dwa tysiące trzysta trzydzieści złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
12. odstępuje od obciążania strony pozwanej kosztami sądowymi,
13. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki B. C. kwotę 3.700 zł (trzy tysiące siedemset złotych) tytułem odpłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 marca 2018 roku,
14. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki B. C. kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
15. wyrokowi w pkt. 13 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
16. odstępuje od obciążania strony pozwanej kosztami sądowymi,
17. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki J. J. kwotę 5.550 zł (pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem odpłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 marca 2018 roku,
18. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki J. J. kwotę 1.350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
19. wyrokowi w pkt. 17 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
20. odstępuje od obciążania strony pozwanej kosztami sądowymi,
21. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki R. M. kwotę 5.550 zł (pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem odpłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 marca 2018 roku,
22. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki R. M. kwotę 1.350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
23. wyrokowi w pkt. 21 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
24. odstępuje od obciążania strony pozwanej kosztami sądowymi,
25. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda W. M. kwotę 3.700 zł (trzy tysiące siedemset złotych) tytułem odpłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 marca 2018 roku,
26. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda W. M. kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
27. wyrokowi w pkt. 25 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
28. odstępuje od obciążania strony pozwanej kosztami sądowymi,

29. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda J. R. kwotę 5.550 zł (pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 marca 2018 roku,
30. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda J. R. kwotę 1.350 zł (tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
31. wyrokowi w pkt. 29 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
32. odstępuje od obciążania strony pozwanej kosztami sądowymi,
33. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda M. S. kwotę 3.700 zł (trzy tysiące siedemset złotych) tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 marca 2018 roku,
34. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda M. S. kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
35. wyrokowi w pkt. 33 co do kwoty 1.850 zł (tysiąc osiemset pięćdziesiąt złotych) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
36. odstępuje od obciążania strony pozwanej kosztami sądowymi.

Sygn. akt VP 237/18

UZASADNIENIE

Powódka R. M. wniosła 1 marca 2018 roku przeciwko pozwanej Przedsiębiorstwu Usługowo – Handlowo - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. pozew o zapłatę kwoty 5 550 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż była zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczką w okresie od 1 lutego 2008 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprzątanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników (sprawa o sygn. akt V P 237/18).

W odpowiedzi na pozew R. M., pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana kwestionowała podaną przez powódkę liczbę zatrudnionych i zwolnionych osób.

Powód W. M. wniósł 1 marca 2018 roku przeciwko pozwanej pozew o zapłatę kwoty 3 700 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż był zatrudniony u pozwanej na stanowisku pracownika placowego/sprzątającego w okresie od 1 lipca 2010 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprzątanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników (sprawa o sygn. akt V P 238/18).

W odpowiedzi na pozew W. M., pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana kwestionowała podaną przez powoda liczbę zatrudnionych i zwolnionych osób.

Zgodnie z treścią art. 219 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zarządzeniem z 14 sierpnia 2018 roku, Sąd połączył sprawę sygn. V P 238/18 ze sprawą o sygn. V P 237/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Powód M. S. wniósł 1 marca 2018 roku przeciwko pozwanej pozew o zapłatę kwoty 3 700 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż był zatrudniony u pozwanej na stanowisku pracownika placowego/sprzątającego w okresie od 1 września 2011 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprząatanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników (sprawa o sygn. akt V P 240/18).

W odpowiedzi na pozew M. S., pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana kwestionowała podaną przez powoda liczbę zatrudnionych i zwolnionych osób.

Zgodnie z treścią art. 219 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zarządzeniem z 14 sierpnia 2018 roku, Sąd połączył sprawę sygn. V P 240/18 ze sprawę o sygn. V P 237/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Powódka J. J. wniosła 5 marca 2018 roku przeciwko pozwanej pozew o zapłatę kwoty 5 550 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż była zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczkki w okresie od 1 maja 2007 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprząatanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników (sprawa o sygn. akt V P 246/18).

W odpowiedzi na pozew J. J., pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana kwestionowała podaną przez powódkę liczbę zatrudnionych i zwolnionych osób.

Zgodnie z treścią art. 219 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zarządzeniem z 14 sierpnia 2018 roku, Sąd połączył sprawę sygn. V P 246/18 ze sprawę o sygn. V P 237/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Powódka B. C. wniosła 5 marca 2018 roku przeciwko pozwanej pozew o zapłatę kwoty 3 700 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż była zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczkki w okresie od 1 listopada 2008 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprząatanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników (sprawa o sygn. akt V P 247/18).

W odpowiedzi na pozew B. C., pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana kwestionowała podaną przez powódkę liczbę zatrudnionych i zwolnionych osób.

Zgodnie z treścią art. 219 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zarządzeniem z 14 sierpnia 2018 roku, Sąd połączył sprawę sygn. V P 247/18 ze sprawę o sygn. V P 237/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Powódka E. B. wniosła 7 marca 2018 roku przeciwko pozwanej pozew o zapłatę kwoty 3 700 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż była zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczkki w okresie od 1 lipca 2008 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprząatanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników (sprawa o sygn. akt V P 254/18).

W odpowiedzi na pozew E. B., pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana kwestionowała podaną przez powódkę liczbę zatrudnionych i zwolnionych osób.

Zgodnie z treścią art. 219 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zarządzeniem z 14 sierpnia 2018 roku, Sąd połączył sprawę sygn. V P 254/18 ze sprawę o sygn. V P 237/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Powódka M. B. wniosła 8 marca 2018 roku przeciwko pozwanej pozew o zapłatę kwoty 3 700 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż była zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczkii w okresie od 1 lutego 2009 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprzątanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników (sprawa o sygn. akt V P 255/18).

W odpowiedzi na pozew M. B., pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana kwestionowała podaną przez powódkę liczbę zatrudnionych i zwolnionych osób.

Zgodnie z treścią art. 219 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zarządzeniem z 14 sierpnia 2018 roku, Sąd połączył sprawę sygn. V P 255/18 ze sprawę o sygn. V P 237/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Powód J. R. wniósł 13 marca 2018 roku przeciwko pozwanej pozew o zapłatę kwoty 5 550 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż był zatrudniony u pozwanej na stanowisku pracownika sprząającego w okresie od 1 kwietnia 2005 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprzątanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników (sprawa o sygn. akt V P 263/18).

W odpowiedzi na pozew J. R., pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana kwestionowała podaną przez powoda liczbę zatrudnionych i zwolnionych osób.

Zgodnie z treścią art. 219 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zarządzeniem z 14 sierpnia 2018 roku, Sąd połączył sprawę sygn. V P 263/18 ze sprawę o sygn. V P 237/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Powódka Z. B. wniosła 28 lutego 2018 roku przeciwko pozwanej pozew o zapłatę kwoty 6 990 zł tytułem odprawy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż była zatrudniona u pozwanej na stanowisku brygadzystki w okresie od 1 kwietnia 2005 roku do 30 kwietnia 2016 roku. Stosunek pracy ustał w wyniku wypowiedzenia dokonanego przez pozwaną z powodu wypowiedzenia pozwanej kontraktu na sprzątanie obiektu M. w R.. Zwolnienie nastąpiło w ramach zwolnień grupowych, bowiem pozwana zatrudniała co najmniej 20 pracowników, a w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolniono co najmniej 10 pracowników (sprawa o sygn. akt V P 225/18).

W odpowiedzi na pozew Z. B., pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a także o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Pozwana kwestionowała podaną przez powódkę liczbę zatrudnionych i zwolnionych osób.

Zgodnie z treścią art. 219 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., zarządzeniem z 5 września 2018 roku, Sąd połączył sprawę sygn. V P 225/18 ze sprawę o sygn. V P 237/18 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Na rozprawie 10 kwietnia 2019 roku, powodowie sprecyzowali, iż żądają na podstawie ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania umowy z pracownikami z przyczyn niedotyczących pracowników, zasądzenia od strony pozwanej na ich rzecz odprawy z tytułu zwolnień grupowych, a jako roszczenie ewentualne wskazali, iż domagają się przyznania im odprawy z tytułu zwolnień indywidualnych.

Sąd ustalił co następuje:

31 stycznia 2008 roku, pozwana Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowo - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła z powódką R. M. umowę o pracę na czas określony do dnia 31 stycznia 2018 roku, na mocy której powódka została zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczk. Powódka wykonywała swoją pracę na terenie obiektu ZPC M. SA w R.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku.

28 czerwca 2010 roku, pozwana zawarła z powodem W. M. umowę o pracę na czas określony do 30 czerwca 2012 roku, na mocy której powód został zatrudniony u pozwanej na stanowisku pracownika placowego/sprzątającego. Następnie, aneksem do umowy o pracę z 29 czerwca 2012 roku, pozwana przedłużyła z dniem 1 lipca 2012 roku, zawarła z powodem umowę o pracę na czas określony do dnia 30 czerwca 2022 roku. Powód wykonywał swoją pracę na terenie obiektu ZPC M..

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązania z powodem umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku.

31 sierpnia 2011 roku, pozwana zawarła z powodem M. S. umowę o pracę na czas określony do dnia 31 sierpnia 2013 roku, na mocy której powód został zatrudniony u pozwanej na stanowisku pracownika placowego/sprzątającego. Następnie, na podstawie umowy o pracę z 29 sierpnia 2013 roku, powód został zatrudniony u pozwanej na czas określony do dnia 31 sierpnia 2018 roku na stanowisku pracownika placowego/sprzątającego. Powód wykonywał swoją pracę na terenie obiektu ZPC M..

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku.

30 kwietnia 2007 roku, pozwana zawarła z powódką J. J. umowę o pracę na czas określony do dnia 30 kwietnia 2017 roku, na mocy której powódka została zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczk. Powódka wykonywała swoją pracę na terenie obiektu ZPC M..

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku.

30 czerwca 2008 roku, pozwana zawarła z powódką E. B. umowę o pracę na czas określony do dnia 30 czerwca 2018 roku, na mocy której powódka została zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczk. Powódka wykonywała swoją pracę na terenie obiektu ZPC M..

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku.

30 stycznia 2009 roku, pozwana zawarła z powódką M. B. umowę o pracę na czas określony do dnia 31 stycznia 2019 roku, na mocy której powódka została zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczk. Powódka wykonywała swoją pracę na terenie obiektu ZPC M..

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku.

31 marca 2005 roku, pozwana zawarła z powodem J. R. umowę na okres próbny do dnia 30 czerwca 2005 roku, na mocy której powód został zatrudniony na stanowisku pracownika placowego/ sprzątającego. Następnie, 30 czerwca 2005 roku, pozwana zawarła z powodem umowę o pracę na czas określony do dnia 30 czerwca 2015 roku, na mocy której powód został zatrudniony u pozwanej na stanowisku pracownika placowego/sprzątającego. Z kolei, na podstawie umowy o pracę z 1 lipca 2015 roku, powód został zatrudniony u pozwanej na czas nieokreślony na stanowisku pracownika sprzątającego. Powód wykonywał swoją pracę na terenie obiektu ZPC M..

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku. Przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę było wypowiedzenie kontraktu na sprzątanie obiektu M..

31 października 2008 roku, pozwana zawarła z powódką B. C. umowę o pracę na czas określony do dnia 31 października 2018 roku na mocy której powódka została zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczkki. Powódka wykonywała swoją pracę na terenie obiektu ZPC M..

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 1850 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku.

31 marca 2005 roku pozwana zawarła z powódką Z. B. umowę na okres próbny do dnia 30 czerwca 2005 roku na mocy której powódka została zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczkki. Następnie, 30 czerwca 2005 roku, pozwana zawarła z powódką umowę o pracę na czas określony do dnia 30 czerwca 2015 roku, na mocy której powódka została zatrudniona u pozwanej na stanowisku sprzątaczkki. Z kolei, na podstawie umowy o pracę z 1 lipca 2015 roku, powódka została zatrudniona u pozwanej na czas nieokreślony na stanowisku brygadzystki. Powódka wykonywała swoją pracę na terenie obiektu ZPC M..

Średnie miesięczne wynagrodzenie powódki w okresie ostatnich 3 miesięcy wynosiło 2330 zł brutto.

Pismem z 27 stycznia 2016 roku, pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego koniec upłynął 30 kwietnia 2016 roku. Przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę było wypowiedzenie kontraktu na sprzątanie obiektu M..

W okresie od stycznia do maja 2016 roku pozwana posiadała następującą liczbę osób zgłoszonych do ubezpieczeń społecznych: 226 osób w styczniu, 218 osób w lutym, 221 osób w marcu, 226 osób w kwietniu oraz 180 osób w maju. Z czego w styczniu 2016 r. zatrudniała na podstawie umowy o prace 43 osoby, w lutym 2016 r.- 41 osób, w marcu 2016 r.- 39 osób, w kwietniu 2016 r.- 34 osoby i w maju 2016 r.- 13 osób.

Na terenie obiektu ZPC M. pozwana zatrudniała w Zakładzie (...) dziewięć osób na pełny etat i trzy osoby na 1/2 etatu, a w Zakładzie (...) dziesięć osób oraz jednego kierownika dla obu zakładów. Wszyscy pracownicy zostali zwolnieni przez pozwaną za wypowiedzeniem z powodu zakończenia kontraktu zawartego pomiędzy pozwaną i ZPC M.. Pozwana nie wypłaciła odpraw pieniężnych w związku z rozwiązaniem umów.

Wyrokiem z 22 lutego 2018 roku, sygn. IX Pa 79/17, Sąd Okręgowy w Gliwicach Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych OZ w Rybniku IX Wydział, oddalił apelację pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w Rybniku V Wydział z dnia 19.09.2017 r. , w którym to Sąd zasądził w pkt 1 wyroku od pozwanej na rzecz powódki K. W. kwotę 4 500 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 czerwca 2016 roku.

Dowód: umowa o pracę R. M. k.9 akt V P 237/18, świadectwo pracy R. M. k. 10-10v. akt V 237/18, zaświadczenie o zarobkach R. M. k. 30 akt V 237/18, akta osobowe R. M.: wypowiedzenie umowy o pracę,

umowa o pracę W. M. k.9 akt V P 238/18, aneks do umowy o pracę W. M. k. 10 akt V P 238/18, świadectwo pracy W. M. k. 11 -11v. akt V P 238/18, zaświadczenie o zarobkach W. M. k. 31 akt V P 238/18, akta osobowe W. M.: wypowiedzenie umowy o pracę,

umowy o pracę M. S. k. 9-10 akt V P 240/18, świadectwo pracy M. S. k. 11-11v. akt V P 240/18, zaświadczenie o zarobkach M. S. k. 30 akt V P 240/18, akta osobowe M. S.: wypowiedzenie umowy o pracę,

umowa o pracę J. J. k. 7 akt V P 246/18, świadectwo pracy J. J. k. 8-8v. akt V P 246/18, zaświadczenie o zarobkach J. J. k. 26 akt V P 246/18, akta osobowe J. J.: wypowiedzenie umowy o pracę,

umowa o pracę E. B. k.7 akt V P 254/18, świadectwo pracy E. B. k. 8-8v. akt V P 254/18, zaświadczenie o zarobkach k. 27 akt V P 254/18, akta osobowe E. B.: wypowiedzenie umowy o pracę,

umowa o pracę M. B. k. 7 akt V P 255/18, świadectwo pracy M. B. k. 8-8v. akt V P 255/18, zaświadczenie o zarobkach M. B. k. 27 akt V P 255/18, akta osobowe M. B.: wypowiedzenie umowy o pracę,

świadectwo pracy J. R. k.6-6v. akt V P 263/18, zaświadczenie o zarobkach J. R. k.26 akt V P 263/18, akta osobowe powoda J. R.: umowy o pracę z: 31.03.2005r., 30.06.2005r.,1.07.2015r., wypowiedzenie umowy o pracę,

umowa o pracę B. C. k. 7 akt V P 247/18, świadectwo pracy B. C. k. 8-8v. akt V P 247/18, zaświadczenie o zarobkach B. C. k. 28 akt V P 247/18, akta osobowe B. C.: wypowiedzenie umowy o pracę,

świadectwo pracy Z. B. k.10-10v. akt V P 225/18, zaświadczenie o zarobkach Z. B. k. 29 akt V P 225/18, akta osobowe Z. B.: umowy o pracę z: 31.03.2005r., 30.06.2005r., 1.07.2015r., wypowiedzenie umowy o pracę,

wyrok z uzasadnieniem SR w Rybniku z 19.09.2017r. sygn. akt V P 213/16 k. 47, wyrok z uzasadnieniem SO w Gliwicach OZ w Rybniku z 22.02.2018r. sygn. akt IX Pa 79/17 k. 48-48v., pismo ZUS z 25.07.2016r.k. 11, przesłuchanie świadka A. S. (1) k..38—39 akt VII Po 91/18, zeznania świadka A. S. (2) k. 36-38 akt VII Po 91/18, zeznania A. S. (3) k.39-40 akt VII Po 91/18, pismo z 13.07.2018r.k.39-40, pismo (...) S.A. z 25.02.2019r. k.89, pismo A. z 21.02.2019r. k. 98, pismo A. z 3.08.2018r. k. 113-113v., zeznania powódki R. M. k.114v. -115, zeznania powódki J. J. k. 115-115v., zeznania powoda J. R. k. 115v., zeznania powoda W. M. k. 115v.-116, zeznania powódki E. B. k. 116, zeznania powódki Z. B. k. 116-116v, zeznania powódki M. B. k. 114v-115; zeznania powoda M. S. k. 115; zeznania powódki B. C. k. 116.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z zeznań świadków oraz przesłuchania stron, które wraz z dowodami z dokumentów tworzyły spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy. Przy czym Sąd nie dał wiary dowodowi z zeznań świadków A. S. (2) i A. S. (1) oraz przesłuchania stron pozwanej, w zakresie w jakim nie korelowały one z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd zważył co następuje:

Powództwa zasługują na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2015 r. poz. 192 j.t. ze zm.) przewiduje możliwość zwolnień grupowych (art. 1) jak i indywidualnych (art. 10).

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy jej przepisy stosuje się w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników, w drodze wypowiedzenia dokonanego przez pracodawcę, a także na mocy porozumienia stron, jeżeli w okresie nieprzekraczającym 30 dni zwolnienie obejmuje co najmniej: 10 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia mniej niż 100 pracowników (pkt 1), 10% pracowników, gdy pracodawca zatrudnia co najmniej 100, jednakże mniej niż 300 pracowników (pkt 2), 30 pracowników, gdy pracodawca zatrudnia co najmniej 300 lub więcej pracowników (pkt 3) – zwanego dalej „grupowym zwolnieniem”.

Art. 8 ust. 1 cytowanej ustawy stanowi, iż pracownikowi, w związku z rozwiązaniem stosunku pracy w ramach grupowego zwolnienia, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości: pkt 1 – jednomiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 2 lata; pkt 2 – dwumiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy od 2 do 8 lat; pkt 3 – trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeżeli pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy ponad 8 lat.

Zgodnie z ust. 3 w/w artykułu, odprawę pieniężną ustala się według zasad obowiązujących przy obliczaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

Z mocy art. 10 ust. 1 ustawy przepisy art. 5 ust. 3-6 i art. 8 stosuje się odpowiednio w razie konieczności rozwiązania przez pracodawcę zatrudniającego co najmniej 20 pracowników stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników, jeżeli przyczyny te stanowią wyłączny powód uzasadniający wypowiedzenie stosunku pracy lub jego rozwiązanie na mocy porozumienia stron, a zwolnienia w okresie nieprzekraczającym 30 dni obejmują mniejszą liczbę pracowników niż określona w art. 1.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż powodom przysługuje prawo do odprawy pieniężnej.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Sąd uznał, iż zwolnienie z pracy powodów i powódek nastąpiło w ramach tzw. zwolnień grupowych. Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe w okresie od 1 stycznia 2016 roku do 31 maja 2016 roku, pozwana zgłaszała do ubezpieczeń społecznych ponad 200 osób, w tym według danych podanych przez pozwaną co do zasady ok. ww. 40 osób zatrudnionych było na umowę o pracę, z czego pozwana 20.02.2016 r. zwolniła 1 osobę, 31.03.2016 r. zwolniła 3 osoby, 30.04.2016 r. zwolniła 22 osoby, a 31.05.2016 r. 1 osobę. W tym zwolniła wszystkich pracowników wykonujących pracę na terenie obiektu ZPC M. w R.,

Mając na uwadze powyższe oraz staż pracy:

- powódki E. B. od 1 lipca 2008 roku do 30 kwietnia 2016 roku,
- powódki M. B. od 1 lutego 2009 roku do 30 kwietnia 2016 roku,
- powódki Z. B. od 1 kwietnia 2005 roku do 30 kwietnia 2016 roku,
- powódki B. C. od 1 listopada 2008 roku do 30 kwietnia 2016 roku,
- powódki J. J. od 1 maja 2007 roku do 30 kwietnia 2016 roku,
- powódki R. M. od 1 lutego 2008 roku do 30 kwietnia 2016 roku
- powoda W. M. od 1 lipca 2010 roku do 30 kwietnia 2016 roku,
- powoda J. R. od 1 kwietnia 2005 roku do 30 kwietnia 2016 roku,
- powoda M. S. od 1 września 2011 roku do 30 kwietnia 2016 roku,

pracownicy posiadali uprawnienia do otrzymania odprawy pieniężnej w żądanych, zgodnych z ustawą wysokościach.

Niezasadny jest zarzut strony pozwanej, która powołuje się na treść art. 8 k.p. jako podstawy do oddalenie powództwa w niniejszej sprawie lub miarkowania wysokości odpraw pieniężnych należnych powodom. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, które podziela Sąd rozpoznający niniejszą sprawę, stosowanie art. 8 k.p. może mieć miejsce jedynie w sytuacjach wyjątkowych, w przeciwnym bowiem przypadku doszłoby do zachwiania bezpieczeństwa obrotu prawnego, a po drugie, przepis ten może znaleźć wyjątkowo zastosowanie jako środek obrony przed wykonaniem prawa podmiotowego przez stronę uprawnioną. Nadużycie prawa ma zatem zawsze charakter indywidualny. Znaczy to, że wymagane jest rozważenie w konkretnej sprawie, z uwzględnieniem zachodzących w niej okoliczności, czy zachowanie osoby uprawnionej, z punktu widzenia społecznej akceptacji określonego postępowania, jest naganne. Inaczej rzecz ujmując, na nadużycie prawa mogą wskazywać szczególne okoliczności konkretnego przypadku, wynikające z twierdzeń strony broniącej się przed wykonaniem tego prawa (wyr. S.A. w Gdańsku z dnia 27 kwietnia 2016r., sygn. akr III APa 6/16).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, nie sposób przyjąć, by zachodziły podstawy do zastosowania art. 8 k.p. w przedmiotowej sprawie, gdyż postępowanie dowodowe nie wykazało aby w jakimkolwiek zakresie pozwana przyczyniła się do zapewnienia powodom kontynuacji zatrudnienia na obiekcie ZPC M. u nowego podmiotu ((...) sp. z o.o. w W.), z którym ZPC M. podpisał umowę na świadczenie usług. Bez znaczenia dla oceny zasadności roszczeń powodów pozostawał fakt, iż u części powodów okres zatrudnienia (kilkanaście dni kwietnia 2016 r.) u ww. podmiotu i u pozwanej pokrywały się. (...) sp. z o.o. nie jest następcą prawnym pozwanej, ani nie jest podmiotem który przejął zakład pracy w trybie art. 23¹ kp, a zatem wypłacone za kwiecień 2016 r. części powodom świadczenie pracownicze przez ww. podmiot za wykonaną przez nich pracę nie można traktować jako rekompensaty odprawy należnej powodom od pozwanej, bo to inny podmiot niż pozwana i na innej podstawie był zobowiązany do tych świadczeń. Przepisy ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników wskazują warunki które muszą zostać spełnione aby zwalniany pracownik był uprawniony do odprawy. Powodowie spełniali warunki wskazane ww. ustawie i dlatego należne im odprawy powinny im być od razu wypłacone przez pozwaną. Okazuje się jednak, że pozwana wprowadzała wówczas w błąd powodów informując ich, że takie odprawy im się nie należą. Ww. ustawa nie przewiduje sytuacji ograniczania wysokości należnej pracownikowi odprawy, w szczególności nie mogą stanowić ich okoliczności na jakie powołuje się pozwana (np. znalezienia sobie przez pracownika od razu zatrudnienia u innego podmiotu).

Jedynie na marginesie zaznaczenia wymaga, iż powództwa zasługiwałyby na uwzględnienie nawet w przypadku ustalenia, iż u pozwanej nie doszło w rzeczywistości do zwolnień grupowych. Z uwagi na stan zatrudnienia u pozwanej, a także fakt, iż przyczyna zwolnienia nie dotyczyła powodów a wyłączną przyczyną rozwiązania umowy była utrata przez pozwaną kontraktu na obsługę ZPC M.- zwolnienie powodów odbyłoby się w ramach tzw. zwolnienia indywidualnego. Pozwana mimo złożonej w odpowiedzi na pozew deklaracji nie podjęła żadnej próby wykazania, iż przyczyna rozwiązania z powodami umów o pracę była inna niż wyżej wskazana.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki E. B. kwotę 3 700 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 7 marca 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt. 1).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powódką E. B., wobec czego winna zwrócić na jej rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 675 zł (pkt. 2).

Wyrokowi w pkt. 1 co do kwoty 1850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt. 3).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki M. B. kwotę 3 700 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 marca 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt. 5).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powódką M. B. wobec czego winna zwrócić na jej rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 675 zł (pkt. 6).

Wyrokowi w pkt. 5 co do kwoty 1850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt. 7).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki Z. B. kwotę 6 990 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 28 lutego 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt. 9).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powódką Z. B. wobec czego winna zwrócić na jej rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 350 zł (pkt. 10).

Wyrokowi w pkt. 9 co do kwoty 2 330 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt. 11).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki B. C. kwotę 3 700 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 marca 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt. 13).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powódką B. C. wobec czego winna zwrócić na jej rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 675 zł (pkt. 14).

Wyrokowi w pkt. 13 co do kwoty 1 850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt. 15).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki J. J. kwotę 5 550 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 5 marca 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt. 17).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powódką J. J. wobec czego winna zwrócić na jej rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 350 zł (pkt. 18).

Wyrokowi w pkt. 17 co do kwoty 1 850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt. 19).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki R. M. kwotę 5 550 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 marca 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt. 21).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powódką R. M. wobec czego winna zwrócić na jej rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 350 zł (pkt. 22).

Wyrokowi w pkt. 21 co do kwoty 1 850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt. 23).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda W. M. kwotę 3 700 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 marca 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt. 25).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powodem W. M. wobec czego winna zwrócić na jego rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 675 zł (pkt. 26).

Wyrokowi w pkt. 25 co do kwoty 1 850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt. 27).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda J. R. kwotę 5 550 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 marca 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt. 29).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powodem J. R. wobec czego winna zwrócić na jego rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 350 zł (pkt. 30).

Wyrokowi w pkt. 29 co do kwoty 1 850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt. 31).

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda M. S. kwotę 3 700 zł tytułem odprawy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 marca 2018 roku, przy czym o odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. (pkt. 33).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialnością za wynik sprawy i na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800), w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania. Pozwana przegrała spór z powodem M. S. wobec czego winna zwrócić na jego rzecz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 675 zł (pkt. 34).

Wyrokowi w pkt. 33 co do kwoty 1 850 zł odpowiadającej wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia nadano rygor natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 477² § 1 zd. pierwsze k.p.c.(pkt. 35).

Na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 97 i 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z 28 lipca 2005 roku (Dz. U. z 2016 r. poz. 623) w zw. z art. 102 k.p.c. Sąd, mając na uwadze całokształt okoliczności rozpatrywanej sprawy oraz sytuację ekonomiczną pozwanej, odstąpił od obciążania jej kosztami sądowymi.